

انتقاد از قالیباف و بازجویی در کلانتری باقر آباد!

قطع غیرقانونی سیم کارت خبرنگار

با اعلام تأیید صلاحیت نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری سیم کارت سید هادی کسایی زاده روزنامه نگار قطع می شود و نهاد قضایی و اطلاعاتی اعلام می کنند از سوی ما نبوده است. چه کسی بوده؟ این ظلم نیست؟ آیا این شکنجه خبرنگار نیست؟

این تصویر از صفحه عمومی آرایشگاه مشکات برداشته شده است.

آرایشگر افغان فرماندار «ری»!

یک آرایشگر زن افغان هشت سال بدون مجوز مشغول به سالن داری و آموزش آرایشگری در جنوب تهران است و علی رغم صدها اخطار از سوی اتحادیه صنف آرایشگران زنانه شهرستان ری او همچنان مشغول به کار است. نکته قابل تأمل و جالب در این سوژه آن است که مهدی باب الحوائجی معاون استاندار و فرماندار ویژه شهرستان ری خود شخصاً برای پلمپ این آرایشگاه با حضور خبرنگاران اقدام می کند. اما یک روز بعد این آرایشگر افغان در حیاط فرمانداری ری از خود سلفی می گیرد و در فضای مجازی به مشتریان افغان خود اعلام می کند که سالن باز است. قدرت و نفوذ این آرایشگر افغان گویی از فرمانداری بالاتر بوده لذا تصور اینکه او شاید گزینه فرمانداری ری باشد دور از ذهن نیست

افشای پرونده جمعیت امام علی (ع)

مراودات مالی غیرشفاف
توهین به اهل بیت و سردار سلیمانی
دروغگویی به مردم و مسئولان

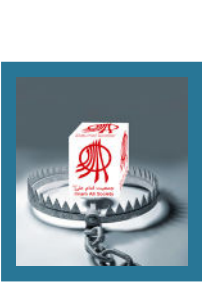
چمدان های دلار!

تله
شبه مذهبی

گزارش سید هادی کسایي زاده از پرونده یک خیریه

افشای فساد جمعیت امام علی(ع) از تمسخر اهل بیت تا توهین به سردار سلیمانی

سید هادی کسایي زاده: پیش از ۴ سال از انحلال جمعیت امداد دانشجویی مردمی امام علی(ع) می گذرد و فرصت مناسبی است که پیدا و پنهان های پرونده آن را بررسی کنیم. هرچند هنوز هواداران مذهبی و غیرمذهبی این انجمن تصور می کنند انحلال نامرئی و سیاسی بوده اما شاید با این گزارش در مورد نهادی که به آن وابسته بودند تفکر و تأمل کنند.شامگاه یکم تیر ۱۳۹۹ شازمین میمندی‌نژاد مؤسس جمعیت خیریه امام علی، کنایون افرازه و مرتضی کی‌منش دو عضو دیگر این سازمان بازداشت شدند. و دلایل این بازداشت هیچ گاه رسماً از سوی قوه قضائیه اعلام نشد.

با بررسی هایی که بعنوان روزنامه نگار داشتم و بر اساس مستندات و اظهارات سلمان پورمریدی قاضی این پرونده و همچنین اظهارات ذهرا عابدینی سرپرست وقت معاونت مشارکتهای اجتماعی وزارت کشور می توان عنوان کرد که این انجمن بیشتر شبیه به یک شبکه مخفی عمل کرده و فراربرخی مدیران آن موجب پنهان ماندن ماهیت و پشت پرده آن شده است. در این پرونده یکی از اتهامات منابع درآمدی و هزینه ای مبهم گزارش شده است که مسئولان انجمن با ارائه گزارش های کلیشه ای فقط بخشی از آن را منتشر و با به وزارت کشور گزارش می کردند. به گفته یکی از مقامات مسئول در وزارت کشور این انجمن دلارهای زیادی را بعنوان کمک با چمدان‌وارد کشور می کردند و هیچ حساب و کتابی هم در این خصوص ثبت نشده است. این انجمن همزمان انجمن مبارزه با فقر را در استرالیا ایجاد می کند تا بتوانند از این راه مرادوات مالی خود را شستشو دهند. نکته دیگر آنکه انجمن مستقر در استرالیا بر علیه جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل گزارشات و بیانیه های بسیاری منتشر و منعکس کرده است. این انجمن با جذب جوانان به ویژه جوانان ارزشی و مذهبی باورهای آنها را تغییر می دادند. بعنوان مثال کلاس هایی با تدریس «شازمین میمندی‌نژاده که اصالت یهودی داشت برگزار می شد و کار او تحلیل اشتباه و تقبیح مسائل دینی بود که یک مورد آن بی اعتبار خواندن واقعه عاشورا بوده است. یا در یک فیلمی امیرالمومنین(ع) را تمسخر کرده که توان دفاع از حضرت زهرا(س) را نداشته است. حتی پس از شهادت سردار شهید قاسم سلیمانی این انجمن در بیانیه ای او را قاتل کودکان سوریه و تروریست نامیده که پس از مدت کوتاهی به سرعت بیانیه را حذف کرده اند. این خبریه که مدعی بود ۸ هزار نفر عضو فعال دارد هیچ وقت نتوانست اسامی و لیست داوطلبان خود را به وزارت کشور اعلام کند. که با فشارهای زیاد ۱۲۰۰ اسم ارسال کردند که ۵۰۰ اسم تکراری بوده است. اعضای هیات مدیره این انجمن مدعی شدند که وزیر کشور دولت روحانی آنها منحل کرده و هیچ نهاد مردم نهادی تأیید نکرده است در حالی که امضای ۴ نماینده سازمان های مردم نهاد ذیل نامه انحلال مشاهده می شود و حتی نماینده معصومه ابتکار هم امضا کرده است.

ناگفته نماند که این انجمن اقدامات خوبی را هم در کارنامه خود دارد که نتیجه حضور فعال دانشجویان و خیرین کشور بوده است. البته آنها از ماهیت انجمن بی اطلاع بودند. لذا وزارت کشور در آن زمان برای آنکه اقدامات خوبی که گروه ها و هواداران خوشنام و خالص انجمن در شهرستان ها انجام دادند از بین نرود پیشنهاد می دهد شعب انجمن به صورت مستقل از طریق وزارت کشور خیریه امام علی آن شهرستان را ثبت کند اما هیات مدیره مرکزی انجمن امام علی(ع) ممانعت می کند. و به نوعی خود هیات مدیره انجمن را حذف کرد. قاضی پرونده می گوید: خواسته وزارت کشور بسیار ساده و آسان بود. آنها مرادوات و حساب و کتاب مالی شفاف از انجمن می خواستند. یعنی چقدر از خیرین کمک گرفته شده و چه میزان در راه خیر هزینه شده است. اقدامی که تمام خیریه های ایران به آن پایبند هستند. اما وقتی وارد بررسی پرونده شدیم به جزئیات جدیدی پی بردیم. بعنوان مثال مدعی بودند ۶ هزار کودک را ساماندهی و پوشش دادیم در حالی که آنها همچنان سرچهارراه ها گل می فروختند و تحولی در زندگی آنها رخ نداده بود.

یک مقام مسئول در وزارت کشور در مورد این پرونده می گوید: این انجمن در حوادث و بلاها چند عکاس به منطقه ارسال می کرد و بعد از چندماه منتشر می کرد که دولت اقدامی نکرده است. اخبارهای بزرگ این انجمن مملو از کالا بود و میان مردم توزیع نمی کردند که بخشی از آن فاسد می شد. و تنها مقداری را برای فاساسازی رسانه توزیع می کردند. وقتی این نهاد خیریه منحل شد جو سازی رسانه ای کردند که ۱۰ هزار کودک یتیم شدند که وزارت کشور به این نهاد می گوید اسامی و کدملی کودکان را بدهید تا با سرعت تحت پوشش بهزیستی قرار گرفته و خدمات ادامه یابد اما هیچ وقت این لیست به دست وزارت کشور نرسید. اما برای من بعنوان روزنامه نگار این است که این همه پول و دارایی کجا هزینه شده است؟ چرا هیچ حساب و کتاب ریز و شفافی وجود ندارد؟

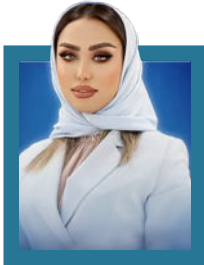
اظهارات قاضی و مقام مسئول در وزارت کشور نشان می دهد تلویحا اندیشه های ضدشعبه در اداره این جمعیت مشاهده می شود. مگر می شود به نام امام علی(ع) خیریه داشته باشی و بر علیه امیرالمومنین(ع) جلسه برگزار کنی؟ این چه اندیشه ضدشعبه و اسلام است؟ تمام این ادعاها فیلم و مستند دارد که در پرونده موجود است. این گزارش بر اساس مستندات پرونده و اظهارات قاضی و مقام مسئول در وزارت کشور نوشته ام. حق توضیح انجمن محفوظ است به شرطی که برای اظهارات خود مستندات داشته باشند و یا شماره صفحه و سند در پرونده را ارائه دهند.

ماهنامه سراسری میدان آزادی
شماره: ۱۶
۲۹ خرداد ماه ۱۴۰۳

گزارش ویژه از افغان سالاری در ری

آرایشگر افغان فرماندار «ری» می شود؟!

سید هادی کسایي زاده: ۱۶ تیرماه ۱۴۰۲ وقتی برای دیدار به دفتر سایت خبری انصاف نیوز رقوم بدون قرار قبلی با من مصاحبه ای انجام شد و در آن مصاحبه من پرده از اسرار نفوذافغان ها برداشتم و پس از انتشار آن و درج در روزنامه جمهوری اسلامی و رسانه های خارجی بازتاب بسیاری داشت. پس از آن احضار و تهدید شدم اما با صبر و حوصله توانستم برای مسئولان این تهدید را تبیین کنم. هرچند وزارت کشور دولت رئیسی چراغ سبز پررنگی بر روی غیرقانونی افغان ها روشن کرده بود اما این بار مردم خودخواهان اخراج افغان ها بودند. قطعه‌ها مهاجران غیرقانونی افغان تهدید ملی

محسوب می‌شوند اما مهاجران قانونی هم دست کمی از غیرقانونی ها در تهدید ندارند. چند ماه قبل نسربین حسینی رئیس اتحادیه آرایشگران زنانه شهرستان ری که با فشارهای امنیتی و سیاسی حق صحبت کردن در مورد نفوذافغان ها در صنف خود را نداشت گزارشات متعددی به نهادها ارسال کرد که ثبت قانونی شده است. او با پیگیری هایی که داشتم توانستم این تهدید را به گوش فرماندار جدید ری (مهدی باب الحواتجی) برسانم و او هم الحق و الانصاف علی رغم فشارهای وزارت کشور مردانه ایستاد و دستور اخراج افغان ها را صادر کرد. او در جلسه مورخ ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ که در فرمانداری ری برگزار شد خیرنگاران را وارد جلسه ویژه اتباع کرد و پس از سخنرانی تند همه خیرنگاران با فرماندار به سمت چند آرایشگاه زنانه افغان ها رفته و به دلیل فعالیت غیرمجاز و غیرقانونی شخصا آنها را پلمپ کرد. صاحب آرایشگاه مشکلات بانویی افغان به نام فاطمه حسینی بود که قبل از ورود به آرایشگاه مشکلات یک مرد به نام مسعود ستاره فرزند رئیس سابق اتاق اصناف شهرستان ری هم حضور داشت که در گزارش بازرس اتحادیه درج و ثبت شده است. به گفته خانم حسینی او مشاور کسب و کار آرایشگاه زنانه افغان هاست و حتی کلاس ها و دوره هایی هم برگزار کرده که فیلم های آن در اختیار اتحادیه آرایشگران زنانه شهرستان ری است. نکته قابل تأمل آنکه ۲۴ ساعت پس از پلمپ این آرایشگاه غیرقانونی فاطمه حسینی تصویری سلفی در حیاط فرمانداری شهرستان ری از خود در فضای مجازی منتشر می کند و به مشتریان و مخاطبانش می گوید آرایشگاه باز است. من بعنوان روزنامه نگار پیامی به فرماندار دادم و او تکذیب کرد اما صبح روز بعد آرایشگاه فعال بود. هر چه در پرونده ها و سوابق این آرایشگر افغان جستجو کردم رابطه ای با مسئولان حکومت و دولت پیدا نکردم. برای من سوال بود او با چه رانتی توانسته ۸ سال بدون مجوز کار کند و حتی حق ارائه آموزش آرایشگری و برگزاری سمینار در شب عاشورای حسینی را داشته باشد در حالی که طبق قانون افغان ها (اتباع) حق مرئی گری ندارند. او با مشاوره مسعود ستاره برای فرار از بازرسان اتحادیه حتی سمینارهای خود را در شهریار برگزار می کند. کار به جایی رسید که تعداد زیادی از ۵۳۰ عضو فعال اتحادیه آرایشگران زنانه شهرستان ری به عملکرد این اتحادیه در برابر افغان ها نیشخند می زدند در حالی که اتحادیه تمام مسیریهای قانونی را رفته بود اما هیچ نهادی در شهرستان ری از او حمایت نکرد. آنها آنقدر زرنگ هستند که برای فرار از دست بازرسان روی وسایل آرایشگاه لیبل قیمت می زدند تا بگویند اینها فروشی است! حتی درب مخفی از توالیت به طبقه دیگر باز کردند تا افغان ها از آنجا تردد کنند که تمام مستندات را فرماندار ری و اداره اماکن ری واقف است. یک نوبت وقتی بازرس اتحادیه به این آموزشگاه مراجعه کرده او در نوبی او بیستند و تلفن همراه بازرس را از دست او گرفته و شروع به فیلمبرداری کردند تا به ماموران بگویند بازرسان قصد فیلمبرداری داشتند غافل از اینکه خود بازرس در فیلم است! اما به گفته بازرس بازهم اداره اماکن شهرستان ری اقدام خاصی انجام نمی دهد و این جای تامل دارد. زد و خورد افغان ها در آرایشگاه با بازرسان موجب تشکیل پرونده قضایی در شعبه ۸ دادیاری شهرری می شود اما بازهم خبر دیگری منتشر نمی شود و این آرایشگاه همچنان فعال است. در آرایشگاه های زنانه ای که در دست افغان هاست آنقدر زرنگ هستند که کارت ملی ایرانی در جیب می گذارند تا از دست ناظران فرار کنند. سوال این است که یک آرایشگر زن ایرانی وقتی برای یک درپوش فاضلاب نمی تواند مجوز بگیرد چطور یک افغان این همه سال می تواند بدون مجوز کار کند؟ چطور صاحب یک پاساژ آنقدر زوردارد که می تواند مانع پلمپ آموزشگاه یک افغان شود و پلیس کاری از پیش نبرد؟ چنین آرایشگاه هایی در شهرستان ری بیش از ۲۰ مورد داریم و بیش از ۱۰۰ افغان هم در آرایشگاه ها مشغول به کارند. قطعا بازار آرایشگران ایرانی تحت تأثیر قرار می گیرد. جدای از این مباحث باید مسئولان امنیتی و انتظامی پیگیری کنند که چه رانت و فساد شبکه ای موجب شده این آرایشگاه این همه مدت بدون پلمپ و بدون مجوز آزادانه کار کند و به اتحادیه صنفی دهن کجی کرده و حتی بازرسان اتحادیه را تکت بزند و گاهآ آنها را در اتاق حبس کنند. وقتی گفته می شود افغان ها در همه امور و شرایط تهدید محسوب می شوند همین است. وقتی پول داشته باشی و کار با پول پیش رود فساد رخ خواهد داد. قطعا این رخداد در بسیاری از شهرهای کشور به وقوع پیوسته و چون برخی از خیرنگاران رانت خوار یا فاسد و یا ترسو هستند نیازی به انتشار آن نمی بینند. صدای آنها به گوش جامعه و مسئولان نمی‌رسد. شاید یک آرایشگاه در یک شهر کوچک اهمیتی نداشته باشد اما این مشت نمونه خروار است. واقعا تاکی باید مسئولان عملدانه خود را به خواب بزنند و در برابر افغان های اشغالگر سکوت کنند؟ آنها با هدف و برنامه وارد ایران شدند و چون ایران کشور خرید و فروش است به آسانی می توانند تجارت و زندگی کنند. اینجاست که فساد کشوری را نابودی می کند. نسربین حسینی رئیس اتحادیه آرایشگران زنانه شهر ستان ری می گوید: من متهم به سرمایه گذاری برای افغان ها شدم. این هم یک شیطنت است تا جلوی کار ما را بگیرد.

به گفته علی اصغرقلنی وزیر آموزش و پرورش دولت دوازدهم می گوید: بودجه اسمال آموزش و پرورش ۲۰۷ هزار میلیارد تومان است و این رقم را به ۱۳ میلیون نفری که در مدرسه دولتی درس می‌خوانند تقسیم کنیم؛ می‌شود ۱۵ میلیون تومان. یعنی دولت برای هر دانش آموز مدرسه دولتی به صورت میانگین حدود ۱۵ میلیون تومان در سال هزینه می‌کند. حالا اگر کرایه ساختمان‌های دولتی را حساب کنیم و به این ۱۵ میلیون تومان اضافه کنیم، به رقم ۲۰ میلیون تومان می‌رسیم. یعنی مردم ایران برای تحصیل مهاجران افغان از سوی دولت موظف شدند از درآمد نفت و مالیات خود هزینه تحصیل دانش آموزان افغان را پرداخت کنند. جالب اینکه هیچ آماری از وضعیت تحصیلی و خروجی آموزشی این دانش آموزان در دست نیست. اما نکته مهم آن است که سید هادی

هزینه واقعی درمان افغان ها در ایران مخفی است

محمد مهدی ناصحی مدیرعامل سازمان بیمه سلامت ایران گفته است که یک میلیون و ۲۰۰ هزار افغان می توانند تحت پوشش بیمه سلامت قرار گیرند و از این تعداد تاکنون ۲۰۰ هزار نفر با همکاری کمیساریای عالی حقوق بشر تحت پوشش برده‌ام. همچنین برای بیماران خاص و صعب‌العلاج نیز بیمه رایگان انجام شده‌است و تعداد آن‌ها به ۹۵۰۰ نفر می‌رسد. این اظهارات در حالی است که بهرام عین الهی

هزینه روی دست دولت ۳۶۸ میلیارد تومان

سالانه

زندانی افغان ۶۰۰۰۰

هزینه روی دست دولت ۷۰۰۰۰ میلیارد تومان

سالانه

امیلیون ۱

پرونده افغان ها

می گویند داریم افغان مدل ایرانی در

مدارس تربیت می کنیم

هزینه سالانه تحصیل افغان ها در ایران که دولت می دهد

سالانه

۲۰۰۰۰۰ میلیارد تومان

سالانه

کسایي زاده روزنامه‌نگار می گوید: برخی از آقایان بر این باورند که با تربیت دانش آموزان افغان در مدارس ایران شهروندانی پایبند به نظام جمهوری اسلامی، مومن و متعهد تربیت می کنیم تا پس از ورود به افغانستان بتوانند دولتی حرفه ای و اسلامی بنا کنند که در آن منافع ایران هم در نظر گرفته شود. در حالی که این تصور یک توهم است. اول، بیشتر این دانش آموزان اهل تسنن و پایبند به فرهنگ و مذهب افغانستان هستند. دوم) مگر دانش آموزانی که ۴۵ سال تربیت کردید موفق بودید؟ سوم) تصور نمی کنید حضور این دانش آموزان در کنار دانش آموزان ایرانی می تواند نتیجه معکوس فرهنگی و عقیدتی داشته باشد؟ چهارم) طبق کدام قانون مجلس شورای اسلامی تحصیل دانش آموزان افغان رایگان است؟ مگر در قانون اساسی گفته نشده باید ایرانی باشند!

وزیر بهداشت دولت ابراهیم رئیسی هم به خیرنگاران افغانستان گفته که ایران برای هر افغانی ۵۰۰۰ دلا هزینه درمان می دهد اما سازمان ملل فقط ۱۰ دلار آن را می دهد.

یعنی با یک حساب سرانگشتی می توانیم اعلام کنیم که دولت ایران سالانه حدود

۵۷ هزار میلیارد تومان با دلار ۵۷ هزار تومانی هزینه درمان ۲۰۰ هزارافغان را رسماً می‌پردازد. البته به غیر از افغان هایی که غیر رسمی رایگان در مان می شوند

آمارها نشان می دهد در سالهای اخیر حدود ۶ هزار زندانی اتباع که اکثر آنها را افغان ها تشکیل می دهند در زندان های ایران محبوس هستند که ۸۰ درصد آنها جرائم مرتب با موادمخدر و سرقت دارند. اگر بودجه سازمان زندانها که رقم ۹ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان است را برای ۱۵۰ هزار زندانی در نظر بگیریم سهم هر زندانی سالانه حدود ۶۱ میلیون و ۳۰۰ تومان می شود که اگر این عدد را در تعداد زندانیان افغان ضرب کنیم عدد ۳۳۸ میلیارد تومان می شود. یعنی جمهوری اسلامی ایران و شهروندان ایرانی برای جرائم افغان‌های مهاجر که بعضا هم غیرقانونی هستند باید این مقدار هزینه پرداخت کند. هرچند هزینه تشکیل پرونده قضایی برای این افراد هم برای قوه قضائیه متحمل هزینه است و بسیاری هم در شورا‌های حل اختلاف و دادگاه ها حکم زندان نمی گیرند. در سالهای قبل مسئولان قضایی آمارهای تاسف باری از پرونده های مرتب با افغان ها اعلام می کردند اما در سالهای اخیر انتشار این آمارها گویی محرمانه شده و دیگر رسماً

ماهنامه سراسری میدان آزادی
شماره: ۱۶
۲۹ خرداد ماه ۱۴۰۳

درمان افغان ها ۵۷۰۰۰ میلیارد تومان

سالانه

دربریخی استان ها پرونده قضایی افغان ها ۳ برابر ایرانی ها!

سالانه

اعلام نمی شود. اما آنچه ثبت شده در برخی استان های کشور آمار پرونده‌های قضایی که یک طرف پرونده اتباع افغان هستند دو تا سه برابر ایرانی هاست. درسالهای اخیر برخی از اخبار مرتبط با جرائم افغان ها رسانه ای شد اما به طرز مشکوکی از رسانه ها خارج شد که می توان به آمار قتل ۱۰۰۰ ایرانی از سوی افغان ها، قتل داریوش مهرجویی کارگردان ایرانی و همسرش توسط افغان ها، تجاوز ۷افغان که به زن ایرانی، تجاوز ۴ افغانی به زن جوان و به تازگی اعلام مرد افغان که به زن ایرانی تجاوز کرده بود را اشاره کرد. پنهان کاری رسانه‌های حکومتی و دولتی برای جلوگیری از انتشار اخبار مرتبط با جرائم افغان‌ها فجایع امروز را به ارمعان آورده که بسیار دردناک است. اگر تعداد پرونده های قضایی در طول سال را ۹ میلیون پرونده در نظر بگیریم احتمال اینکه از این تعداد یک میلیون پرونده مرتب با افغان ها باشد دور از ذهن نیست. اگر هزینه رسیدگی به هر پرونده را ۷ میلیون تومان بگیریم عددی نزدیک به ۷۰۰۰ میلیارد تومان را نشان می دهد.

سالانه

اشغال ۵ میلیون شغل توسط افغان ها

سالانه

کارگیری کرده و مشارشرداری های کشور هم از این آسیب دور نیستند.

امروز شاهد هستیم که افغان ها وارد شغل سربایداری باغ و ویلا و خانه های لوکس شده و سکان مدیریت خانه های ایرانیان را هم در دست گرفته اند. و از همه تاسف بارتر آنکه شهرداری تهران به جای آنکه معضل زباله گردی و مافیای زباله و پلاستیک از سوی افغان ها رافع کند پیششاده داده ماهانه ۱۵ میلیون تومان حقوق می دهم برای خودمان کار کنیم.

خواستار محاکمه وزیر کشور ایران هستیم

نداده اند. امید می رود دولت اقدام شایسته ای برای این مهم انجام دهد. متأسفانه افغان ها امروز منابع مهم انرژی و آب و غذای ایرانیان را مصرف می کنند که بارانه آن از خزانه پرداخت می شود. سهل انگاری وزارت کشور ایران موجب این آشفتگی شده و انتظار می رود دادستانی تهران با احضار وزیر مقدمات محاکمه او را به دلیل این سهل انگاری آماده کند. ورود غیرقانونی میلیون ها افغان به ایران تصادفی نیست.

ندانشمن وکیل پایه یک دادگستری و سید هادی کسایي زاده روزنامه نگار در کارزارهایی درخواست اخراج افغان ها از ایران را خواستار شدند که بیش از ۱۲۰ هزار شهروند آن را امضا کردند. این در حالی است که میلیون ها ایرانی خواستار اخراج افغان ها از ایران هستند. در سالهای اخیر با افزایش تجاوز، سرقت، قتل و غارت از سوی افغان های مهاجر در ایران هستیم اما مسئولان هیچ اقدام اساسی برای اخراج این افراد انجام

ماهنامه سراسری میدان آزادی
(اجتماعی-سیاسی)

شماره: ۱۶
۲۹ خرداد ماه ۱۴۰۳
صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
سید هادی کسایی زاده

چاپخانه: آیین چاپ

خبرنگار، طراح و سردبیر:
سید هادی کسایی زاده

آدرس:
تهران-خیابان آیت الله کاشانی- خیابان
پنهام- کوچه پنهام سه- ساختمان پارسیه
واحد ۴-تلفن: ۰۹۱۲۶۵۰۱۵۶۴

شکایت از سید هادی کسایی زاده به دلیل افشای فساد

قدری رئیس اتحادیه انبارها و سردخانه‌ها

سوت زنی فساد در جنوب تهران

در دوره مدیریت او
(۲) فعالیت صدها انبار غیر مجاز در شهرستان
(۳) اجازه دادن انبار خود (انبار آسیا) برای کار تولیدی که غیر قانونی است و غیره
(۴) فعالیت افغان‌های غیر مجاز در انبارها
از این روزنامه نگار در دادسرای ری به شماره پرونده ۱۴۰۳۹۱۹۲۰۰۱۴۰۳۰۰۷
به شماره بایگانی ۰۳۰۰۰۹۹ نزد شعبه یک دادیاری (قاضی درودیان) شکایت کرد و کسایی زاده با داشتن مستندات به دادیاری احضار شد اما دادیار برخلاف مستندات و حضور شاهد پرونده کیفرخواست صادر کرد و پرونده به دادگاه رفت. این در حالی است که بر اساس تبصره (ه) ماده ۳۰ قانون نظام صنفی کشور که در مورد شرح وظایف اتحادیه‌ها بیان شده است: «ابطال پروانه کسب و تعطیلی محل کسب طبق مقررات این قانون و اعلام آن به کمیسیون نظارت و جلوگیری از ادامه فعالیت واحدهای صنفی که بدون پروانه کسب دایر می‌شوند یا پروانه آن‌ها به عللی باطل می‌گردد از وظایف اتحادیه‌های صنفی است. همچنین بر اساس بند (ح) و بند (ط) همین ماده قانونی نظارت و بازرسی از واحدهای صنفی زیرمجموعه و آموزش هم از وظایف اتحادیه‌ها می‌باشد.

متأسفانه اتحادیه انبارداران شهرستان ری در سالهای اخیر یعنی از سال ۱۴۰۰ تا کنون با انبوهی از فساد گسترده در انبارها مواجه بوده که هر روز اخبار کشف کالای قاچاق و فساد در انبارهای دارای مجوز و بدون مجوز در رسانه‌ها منتشر می‌شود اما این اتحادیه هیچ اقدام موثری برای پیشگیری و ساماندهی انبارها انجام نداده و این فساد روز به روز بیشتر می‌شود و شاهد انتشار کشفیات و قاچاق در انبارهای شهرستان ری هستیم. همچنین رضازاری ۲۹ آبان ماه ۱۴۰۲ بعنوان مسئول سامانه‌های تجاری سازمان صمت که در خیرگزاری تسنیم به شماره خبر ۲۹۹۲۲۶۷ منتشر شد این اتحادیه (انبارداران شهرستان ری) را به قصور و ترک فعل متهم کرده است. در این اظهار نظر این مقام مسئول رسماً اعلام شده که اتحادیه کوتاهی کرده و کالاها را ثبت نمی‌کند و همچنین انبارهای فاقد مجوز را شناسایی نکرده است. لذا بر اساس آیین نامه اجرائی تشکیل کمیسیون‌های اتحادیه صنفی (موضوع تبصره ۲ بند ط ماده ۳۰ ق.ن.ص) که وظیفه شناسایی و ارائه گزارش در مورد واحدهای فاقد پروانه کسب یا کمیسیون بازرسی اتحادیه‌های صنفی می‌باشد که در مورد اتحادیه انبارداران شهرستان ری شاهد ترک فعل اتحادیه و رئیس اتحادیه هستیم.

همچنین بر اساس آیین نامه ایمنی انبارها باید تمامی انبارهای کشور ۴۹ ماده این قانون را رعایت کرده تا مجوز رسمی آنها صادر شود اما در صدها انبارهای شهرستان ری بدون رعایت این موازین دارای مجوز هستند که می‌توان طی بازرسی به این مهم دست یافت و این اقدام نشان از سوء مدیریت و ترک فعل اتحادیه است. همچنین بر اساس تعریف ماده یک قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد ((فساد در این قانون هر گونه فعل یا ترک فعلی است که توسط هر شخص حقیقی یا حقوقی به صورت فردی، جمعی یا سازمانی که عمداً و با هدف کسب هر گونه منفعت یا امتیاز مستقیم یا غیر مستقیم برای خود یا دیگری، با نقض قوانین و مقررات کشوری انجام پذیرد یا ضرر و زیانی را به اموال، منافع، منابع یا سلامت و امنیت عمومی و یا جمعی از مردم وارد نماید)) اقدامات اتحادیه انبارداران شهرستان ری به دلیل ترک فعل فساد کرده اند. نکته قابل تامل آن است که چرا کاری کردند تا مجتمع ساخته نشود و قاچاق همچنان در انبارها رد و بدل شود؟ آیا نمی‌توان ردیای نفوذ را پیگیری کرد؟ آیا وزارت اطلاعات یا سازمان بازرسی نیاز نیست به این پرونده مشکوک ورود کنند؟ اینکه گروهی پس از سال‌ها اقدامی برای ساماندهی انبارها نکنند تا کام قاچاقچیان شیرین شود حرف گزافی نیست.

سید هادی کسایی زاده / ۱۶ سال قبل اعضای هیات مدیره اتحادیه صنفی آهن فروشان، انبارهای کالاها، تجاری و سردخانه داران، و باسکول داران و برشکاران شهرستان ری تصمیم می‌گیرند تا تحت عنوان یک شرکت تعاونی قطعه زمینی را برای انتقال انبارها به حاشیه شهرستان ری خریداری کنند. فروشنده و صاحب زمین آستان امام خمینی (ره) بود که در ۱۲ مهرماه ۱۳۹۶ توانست ۶۲۸ هکتار زمین را به ارزش متری ۹۳ هزار تومان با نمایندگان اتحادیه معامله کند. این تصمیم بسیار عاقلانه و حرفه‌ای بود چرا که با انتقال انبارهای کل تهران به مجتمع بزرگ انبارها (در منطقه چمبروک کهریزک) برای همیشه با کالای قاچاق، ترازیت‌های مشکوک و انبارهای مخفی خداحافظی می‌کردیم. پس از کلی دوندگی و مشکلات حقوقی میان فروشنده و صاحبان اصلی زمین بالاخره مباحثه نامه زمین ۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۹۸ میان آستان و اتحادیه منعقد می‌شود. و رسماً زمین از تاریخ ۲۶ شهریور ۱۳۹۸ برای اتحادیه ثبت رسمی می‌شود. (یعنی حدود ۳ سال این زمین به دلیل مشکلات حقوقی روی هوا بود).

بر اساس اسناد و مدارک این زمین وسیع ۳۵۶ قطعه ۴۰۰۰ تا ۱۰ هزار متری را شامل می‌شود و با رایزنی‌های بسیار علی‌رغم اینکه جواز ساخت و ساز در زمین در سال ۹۶ ابطال شده بود با مصوبه‌ای از سوی استانداری تهران به مالکان اجازه ساخت و ساز انبارها داده می‌شود.

اما سوال مهم این است که چه افراد و گروه‌هایی از ایجاد و ساخت و ساز انبارها برای انتقال انبارهای تهران و ری به این مجتمع در طول ۶ سال جلوگیری کردند؟ چرا پس از مجوز استانداری اقدام خاصی برای تسریع ساخت و سازها نشد؟ چرا معطل کردند؟ چرا اصبر کردند زمین‌ها گران شود؟

در این میان بر اساس قانون این تعاونی باید انتخابات هیات مدیره برگزار می‌کرد. همه چیز تقریباً بدون اقدام رسانه‌ای و شفاف سازی جلو رفت تا اینکه شرکت تعاونی آهن فروشان، انبارهای کالاها، تجاری و سردخانه داران، و باسکول داران و برشکاران شهرستان ری در سال ۱۴۰۲ فراخوان انتخابات می‌دهد. پس از ثبت نام نامزدها در تاریخ ۲۱ آذرماه همان سال انتخابات برگزار می‌شود و آقایان محسن کشاورزی، غلامعلی زمانی پور قهرود، هادی صادقی، مجتبی توکلی (شوهر خواهر محسن کشاورزی)، روح الله عامری و مسعود احمدی به ترتیب آراء حائز انتخاب برتر شده و وارد هیات مدیره می‌شوند. اما وقتی این انتخابات برای روزنامه نگار دچار پرسش و شبهه فساد می‌شود که یکی از اعضای منتخب (زمانی پور قهرود) ناگهان از هیات مدیره حذف می‌شود. هر چند زمانی پور قهرود پاسخ خیرنگاران را نمی‌دهد اما با بررسی‌ها مشخص می‌شود که انگار تقلبی در انتخابات رخ داده و ۱۴ رای این نامزد گم شده است! زمانی پور قهرود پس از شکایت و دریافت احکام متعدد اثبات می‌کند که حق او تضییع شده و با رای قاطع اتاق ایران وارد هیات مدیره می‌شود. همچنین دادگاه بخش کهریزک هم پس از بررسی پرونده در تاریخ ۹ بهمن ماه ۱۴۰۲ طی رای پرونده شماره ۱۴۰۲۹۱۹۲۰۰۱۰۵۳۱۲۳۳ حکم بر بازگشت او می‌دهد. با این حال محسن کشاورزی رئیس شرکت تعاونی و رئیس اتحادیه و رئیس اتاق اصناف شهرستان ری بدون توجه به احکام صادره و نامه‌های دولتی از ورود غلامعلی زمانی پور قهرود با ۵۲ سال سابقه در این صنف به داخل هیات مدیره جلوگیری می‌کند که این کار تقریباً شباهت به فیلم‌های تگزاس و شهرهای بدون قانون دارد. یعنی عضو هیات مدیره حکم قضایی و قانونی و دولتی دارد که باید وارد هیات مدیره شود اما محسن کشاورزی می‌گوید به هیچ عنوان؟! شاید علت عصبانیت محسن کشاورزی افشاگری زمانی پور قهرود علیه شرکت تعاونی بوده است؟! چرا که این عضو هیات مدیره نامه‌ای به اتاق تعاون تهران می‌نویسد که در آن فسادهایی را ذکر می‌کند. این نامه به واسطه‌ای از منابع موثق به دست من رسید. در این نامه موارد ذیل گزارش شده است:

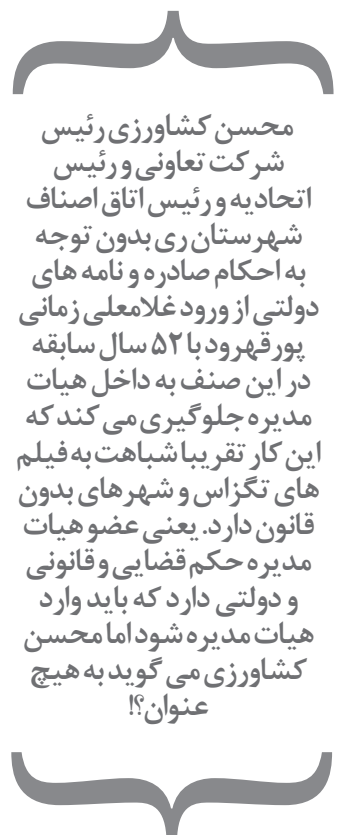
(۱) در ۷ سال گذشته محسن کشاورزی ۲۵۰ میلیارد تومان پول از اعضای تعاونی گرفته و بدون دادن برگ سهام و رسید تمامی مستندات را از نگاه بازرسان پنهان کرده است.

(۲) دفاتر حساب و کتاب تعاونی از دید کارشناسان رسمی دادگستری پنهان کرده اند.

(۳) ۶۰ هزار مترمربع شامل ۱۲ قطعه زمین ۵۰۰۰ متری اضافه بر سازمان فروخته شده و اصلاً چنین زمینی در نقشه ساخت و ساز وجود ندارد. (فروش مشاعاً) (گفته شده تا ۳۶ قطعه هم هست اما تأیید نشده)

زمانی پور قهرود مدعی شده که محسن کشاورزی از حضور وی در هیات مدیره وحشت و ترس دارد چون او در روز اول تمامی حساب و کتاب‌ها را بررسی و اعلام خواهد کرد. جالب آنکه انبارهای معروف به کوثر در کهریزک هم از سوی برادر محسن کشاورزی ایجاد شد و حاشیه‌های زیادی به همراه داشته است.

محسن کشاورزی پس از افشای برخی تخلفاتش از سوی سید هادی کسایی زاده روزنامه نگار ضدفساد مانند: (۱) افزایش فساد و قاچاق در انبارهای شهرستان ری

محسن کشاورزی رئیس شرکت تعاونی و رئیس اتحادیه و رئیس اتاق اصناف شهرستان ری بدون توجه به احکام صادره و نامه‌های دولتی از ورود غلامعلی زمانی پور قهرود با ۵۲ سال سابقه در این صنف به داخل هیات مدیره جلوگیری می‌کند که این کار تقریباً شباهت به فیلم‌های تگزاس و شهرهای بدون قانون دارد. یعنی عضو هیات مدیره حکم قضایی و قانونی و دولتی دارد که باید وارد هیات مدیره شود اما محسن کشاورزی می‌گوید به هیچ عنوان؟! شاید علت عصبانیت محسن کشاورزی افشاگری زمانی پور قهرود علیه شرکت تعاونی بوده است؟! چرا که این عضو هیات مدیره نامه‌ای به اتاق تعاون تهران می‌نویسد که در آن فسادهایی را ذکر می‌کند. این نامه به واسطه‌ای از منابع موثق به دست من رسید. در این نامه موارد ذیل گزارش شده است:

رئیس هیات مدیره اتحادیه انبارداران

تصویر اتحادیه و انبارداران "ری" برای ثبت کالاهای در سامانه جامع انبارداران

